

Sygn. akt III RC 127/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie: Przewodniczący – SSR Liliana Wojciechowska

Protokolant – K. S.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 listopada 2018 r. w Ś.

sprawy z powództwa małoletniej N. K. reprezentowanej przez matkę W. Z.

przeciwko P. K.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego P. K. na rzecz małoletniej powódki N. K. ur. (...) alimenty w kwocie po 750 zł (siedemset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, płatne do rąk matki powódki W. Z. do dnia 10-tego każdego miesiąca, poczynając od dnia 08 sierpnia 2018 r. wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat - w ten sposób podwyższa alimenty zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego (...) z dnia 13 listopada 2015r. w sprawie o sygn. (...) w kwocie po 500 zł (pięćset złotych) miesięcznie

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie

III. zasądza od pozwanego P. K. na rzecz małoletniej powódki N. K. kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV. odstępuje od obciążania pozwanego P. K. nieuiszczonymi kosztami sądowymi

V. wyrokowi w zakresie punktu I (pierwszego) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 127/18

UZASADNIENIE

Małoletnia powódka N. K., reprezentowana przez przedstawiciela ustawowego W. Z., wniosła przeciwko P. K. pozew o podwyższenie zasądzonych w pkt. III wyroku Sądu Okręgowego (...) z dnia 13 listopada 2015 r. w sprawie o(...), świadczenia alimentacyjnego z kwoty po 500 zł miesięcznie do kwoty po 1000 zł miesięcznie, począwszy od dnia wniesienia pozwu, płatnych do rąk matki małoletniej powódki, do 10 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek raty.

W uzasadnieniu pełnomocnik małoletniej powódki wskazał, że W. Z. pozostawała z pozwanym w związku małżeńskim od 28 grudnia 2002 r. do uprawomocnienia się wyroku z 13 listopada 2015 r. Sądu Okręgowego w(...) (...), w którym orzeczono rozwód. Z tego związku urodziła się (...) N. K.. W wyroku rozwodowym wykonywanie władzy rodzicielskiej powierzono matce, z jednoczesnym ograniczeniem władzy rodzicielskiej pozwanego do prawa współdecydowania o istotnych sprawach dziecka. W wyroku orzekającym rozwód Sąd zasądził na rzecz małoletniej powódki alimenty w wysokości 500 zł miesięcznie. Powódka stwierdziła, że od ostatniego wyrokowania jej potrzeby uległy zwiększeniu; strony nie zamieszkują razem, małoletnia powódka pozostaje przy matce, która ponosi wszystkie koszty związane z

utrzymaniem i wychowaniem powódki; pozwany partycypuje w tych kosztach do wysokości alimentów orzeczonych w wyroku rozwodowym.

W. Z. prowadzi salon kosmetyczny i twierdziła, że jej dochód nie jest stały i zależy od sytuacji na rynku. Małoletnia nie posiada majątku. Obecne koszty utrzymania małoletniej wynoszą ponad 2000 zł miesięcznie, na tą kwotę składają się: udział w kosztach utrzymania mieszkania – 478 zł, wyżywienie – 550/600 zł, zajęcia pozalekcyjne – 240 zł, ubrania – 300 zł, środki czystości i kosmetyki – 150 zł; edukacja, zdrowie i wypoczynek – 350 zł. Pozwany pracuje jako kierowca w Niemczech oraz ma możliwość dodatkowego zarabkowania jak instruktor nauki jazdy.

Pozwany P. K. w odpowiedzi na pozew z dnia 12 sierpnia 2018 r. (k.45 i n.) wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu pozwany zarzucił, że żądanie zgłoszone w pozwie jest niezasadne, ponieważ pozew spowodowany jest wygórowanymi potrzebami finansowymi byłej żony, które zostaną spożytkowane jedynie na potrzeby W. Z.. Pozwany twierdzi, iż zdecydował się na rozwód bez orzekania o winie ze względu na dobro córki, gdyż istniały dowody, że rozkład pożycia nastąpił z wyłącznej winy małżonki. P. K. wskazuje, że ówczesna żona W. Z., będąc na pielgrzymce zaangażowała się w związek uczuciowy z księdzem. W listopadzie 2014r. wyprowadziła się z córką ze wspólnego mieszkania do wynajętego, ukrywając związek z duchownym. Małżeństwo stron zakończyło się rozwodem 2 listopada 2015r., a ksiądz porzucił kapłaństwo, rozpoczynając wspólne pożycie. Po 4 miesiącach od rozwodu W. Z. zawarła związek małżeński z nowym partnerem przed Urzędem Stanu Cywilnego w Ś., a po uprawomocnieniu się orzeczenia w przedmiocie rozwodu dokonała zakupu mieszkania, w którym zamieszkuje z obecnym mężem D. Z. oraz nieletnią powódką. P. K. podniósł, że będąc w związku małżeńskim z W. Z., nabył lokal mieszkalny, sfinansowany z kredytu hipotecznego, który spłaca w całości sam. Zakupione przez W. Z. mieszkanie znajduje się w jednej z najdroższych lokalizacji w mieście, z tego tytułu mieszkanie jest droższe od tych w starszych lokalizacjach, a powódka nie powinna partycypować w spłacie kredytu. Pozwany poddał pod wątpliwość rozliczenie kosztów opłat za mieszkanie przedstawionych w pozwie, ponieważ nie zostało określone faktyczne procentowe zużycie mediów przez małoletnią powódkę. P. K. twierdził, iż dochód W. Z. jest dużo wyższy niż ona przedstawia, ponieważ prowadzi ona jeden z najlepszych salonów kosmetycznych w mieście z zabiegami z zakresu kosmetyki i medycyny estetycznej. Matka powódki inwestuje w swój salon i zakupiła drogi samochód, nadto stać ją na ekskluzywne wyjazdy wypoczynkowe. Pozwany podniósł, że po zakończonej rozprawie rozwodowej 3 listopada 2015 r. przeszedł załamanie nerwowe, które uniemożliwiało mu normalne funkcjonowanie, a przez depresję nie mógł kontynuować pracy zawodowej. Pozwany w skutek tych okoliczności stracił środki do życia i poważnie się zadłużył; długi u znajomych będzie spłacał jeszcze przez ok. 3 lata, ponieważ zostało mu do spłaty ok. 12000 zł. P. K. podał, że zażywa leki uspokajające i uczęszcza stale na terapię psychologiczną. Od niedawna wykonuje zawód kierowcy na podstawie kontraktu, z czego uzyskuje dochód w wysokości 3500 zł brutto. Jego praca ma tymczasowy charakter, ponieważ praca zależy od ilości zleceń i zapotrzebowania na pracowników. Pozwany twierdzi, że obecnie nie pracuje jako instruktor nauki jazdy, ewentualną pacę w tym zawodzie podejmie, gdy nie otrzyma kolejnego kontraktu od obecnego pracodawcy. Pracując jako instruktor jazdy, będzie osiągał dochód w wysokości 2400 zł brutto. Pozwany wskazał, że na jego miesięczne koszty utrzymania składają się: alimenty – 500 zł, rata kredytu hipotecznego – 930 zł, opłaty do wspólnoty mieszkaniowej – 340 zł, opłaty za zużycie energii elektrycznej – 70 zł, rata pożyczki koleżeńskiej – 350 zł, terapia u psychologa i leki – 600 zł, wyżywienie – 400 zł, odzież – 200 zł, środki czystości i kosmetyki – 100 zł. Ponadto P. K. oprócz alimentów, finansuje małoletniej powódce przedmioty osobistego użytku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Sąd Okręgowy(...) wyrokiem z dnia 13 listopada 2015 r. orzekł o rozwiązaniu przez rozwód związku małżeńskiego W. K. z dom Flis i P. K. zawartego dnia 28 grudnia 2002 r. bez orzekania o winie; wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią córką stron N. K., urodzona (...) powierzył powódce, ograniczając władzę rodzicielską pozwanego do prawa współdecydowania o istotnych sprawach dziecka; kosztami utrzymania i wychowania małoletniej córki stron obciążył oboje rodziców i z tego tytułu zasądził od pozwanego P. K. na rzecz małoletniej N. K. alimenty w kwocie po 500 zł miesięcznie, płatne z góry do 10. dnia miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat; nie ustalił kontaktów pozwanego z małoletnią córką.

Dowód:

- wyrok k. 16

Rozwód pozwanego i matki powódki związany był z faktem związania się W. Z. z innym mężczyzną. Pozwany czuł się szczególnie pokrzywdzony z tej przyczyny, że żona porzuciła go dla mężczyzny będącego księdzem, którego poznała podczas pielgrzymki i z którym zamieszkała po uprawomocnieniu się wyroku rozwodowego, a następnie po 4 miesiącach zawarła związek małżeński w urzędzie stanu cywilnego.

Dowód:

- przesłuchanie pozwanego P. K. k.97

W czasie zasądzenia alimentów przez Sąd Okręgowy (...) pozwany pracował jako instruktor nauki jazdy. Osiągał dochody 1800-2000 zł. Posiadał konto bankowe w banku (...) S.A., tam gdzie miał kredyt i w banku (...).

Okoliczności powodujące rozkład pożycia małżeńskiego i rozwód doprowadziły pozwanego do rozstroju zdrowia i depresji; stracił pracę na okres 5 miesięcy i był zmuszony do korzystania z pomocy lekarskiej i psychologa oraz zażywania odpowiednich leków. Pozwany popadł w długi w wysokości około 20 000 zł; pożyczek udzielili mu koledzy, w tym w kwocie 16 800 zł; nadal ma do spłaty około 12 000 zł.

Dowody:

- umowa pożyczki koleżeńskiej k. 135
- przesłuchanie pozwanego P. K. k.97

W. Z. prowadzi salon kosmetyczny w Ś.. Zgodnie z księgą przychodów i rozchodów, przedstawicielka ustawowa powódki z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej uzyskała przychód w miesiącach od stycznia do czerwca w wysokości 80 187,87 zł i dochód – 15 447,86 zł; przychód w miesiącach od lipca do września 2018 r. wyniósł 44 172,35 zł a dochód – 13 759,30 zł. W miesiącach od lipca do września średni dochód wyniósł 4 590 zł. Po odjęciu składek (...) w wysokości 1230 zł - średnie miesięczne dochody przedstawicielki ustawowej małoletniej z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej wynosił 3360 zł. Natomiast na konto bankowe W. Z. wpływały środki pieniężne w wysokości: 4 200 zł w lipcu; 7 800 zł w sierpniu 2018 r.; 5080 zł we wrześniu 2018 r.; 2000 zł do połowy października 2018 r., co daje średnią w miesiącach lipiec-wrzesień: 5 694 zł.

Dowody:

- wydruk z Internetu k. 56-70
- księga przychodów i rozchodów k. 38
- podsumowania księgi przychodów i rozchodów k. 129
- wyciągu z rachunku bankowego k. 100-128
- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powódki W. Z. k.96 i 97

W. Z. nabyła w 2015r. lokal mieszkalny przy ul. (...) w Ś. za kwotę 266 000 zł.; rata kredytu mieszkaniowego od 15 maja 2018 r. to 939,40 zł. Opłaty eksploatacyjne za mieszkanie W. Z. to 221,04 - 367,48 zł miesięcznie; wysokość opłaty za energię elektryczną wahają się w przedziale od 168,47 zł do 255,60 zł. W. Z. prowadzi wspólne gospodarstwo domowe wraz z mężem i córką. W. Z. nabyła w ostatnim czasie samochód marki O. (...).

Dowody:

- zaświadczenie k. 20
- odczyty k. 21-22, 43
- potwierdzenia operacji k. 23-26, 42
- faktury k. 27, 41
- faktury k. 54-55
- zawiadomienia o wysokości raty kredytu k.17
- zawiadomienie k.18
- rozliczenie mediów k.19
- potwierdzenia przelewu k. 39-40,42
- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powódki W. Z. k.96 i 97

Na miesięczne koszty utrzymania przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki składają się: wyżywienie – 500 zł; obuwiu – 100 zł na 4 miesiące; ubrania – 200 zł miesięcznie; kosmetyki – 120 zł; leki 40 zł; rata pożyczki 1320 zł; spłata kredytu mieszkaniowego 940 zł. Łącznie wydatki 3145 zł powiększone o udział w kosztach utrzymania mieszkania w kwocie 156 zł – łącznie 3301 zł.

Dowody:

- faktury k.84-93
- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powódki W. Z. k.96 i 97

Usprawiedliwione koszty miesięczne utrzymania małoletniej powódki N. K. to: wydatki na szkołę, to jest komitet rodzicielski i ubezpieczenie – 200 zł rocznie (16,66 zł miesięcznie); wyżywienie 500 zł; ubranie i obuwiu – 300 zł; kosmetyki 50 zł; lekcje śpiewu 240 zł miesięcznie; kieszonkowe 100 zł; wycieczki i wyjazdy wakacyjne – 1500 zł rocznie (125 zł miesięcznie). Łącznie z udziałem w kosztach utrzymania mieszkania tj. 156,33 zł – wynoszą 1488 zł miesięcznie.

Dowody:

- paragony k. 94
- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powódki W. Z. k.96 i 97

Pozwany P. K. obecnie pracuje w (...) jako kierowca autobusu miejsko-turystycznego w firmie (...); jest na okresie próbnym. Z wykonywanej pracy osiąga wynagrodzenie w zależności od potrzeb firmy około 3600-4000 zł brutto; otrzymuje 3400-3600 zł netto; nie wykonuje innej pracy i nie osiąga innych dochodów. Dochody pozwanego są zmienne i wynikają z potrzeb pracodawcy, z wyjazdów służbowych, z ilości przepracowanych godzin. P. K. na swoje miesięczne utrzymanie ponosi następujące wydatki: 300 zł – wyżywienie; 150 zł - ubranie, obuwiu; 150 zł - środki czystości; 100 zł - telefon z Internetem 100 zł; 200 zł – leki; 100 zł - wizyty lekarskie; 900 zł – kredyt za mieszkanie, w którym pozostał po rozwodzie, zakupione podczas trwania związku małżeńskiego, który obecnie spłaca pozwany samodzielnie, 350 zł – czynsz; 80 zł – prąd elektryczny; 500 zł – alimenty na powódkę. Łącznie wydatki pozwanego wynoszą około 3180 zł miesięcznie. Dodatkowo powód płaci składkę OC w związku z posiadaniem samochodu w wysokości 514 zł rocznie.

Dowody:

- zaświadczenia z systemu PESEL SAD k. 3-10
- umowa pożyczki koleżeńskiej k. 135
- potwierdzenie wpłaty k. 136
- faktury VAT k.137-144
- potwierdzenia przelewów k.73-77
- przesłuchanie pozwanego P. K. k.97

Pozwany płaci regularnie alimenty. Pozwany kupuje córce w ramach jej potrzeb i swoich możliwości prezenty na urodziny, imieniny, święta i bez okazji. Z córką widuje się raz w tygodniu lub raz na 2 tygodnie. Wtedy przeważnie wychodzą na wspólną kolację, obiad, wycieczkę, krótki wyjazd za miasto. Pozwany pół roku temu zabrał córkę na koncert do B.. Na ten wyjazd musiał pożyczać pieniądze; bilety kosztowały ok. 1000 zł za dwie osoby. Pozwany nie był z córką na wakacjach. Pozwany cierpi z powodu choroby wrzodowej dwunastnicy.

Dowody:

- potwierdzenie zapłaty k.72
- zeznanie podatkowe pozwanego k. 149-154
- informacja o wysokości dochodów k. 155
- umowa o pracę wraz z tłumaczeniem k. 156, 162-165
- wyciąg z rachunku pozwanego k. 157-160
- potwierdzenie zapłaty k.71
- przesłuchanie pozwanego P. K. k.97

Sąd zważył co następuje:

Powództwo okazało się częściowo uzasadnione.

Spór dotyczył zasadności żądania podwyższenie alimentów płaconych przez pozwanego na powódkę oraz ich wysokości. O ile co do zasady żądanie powódki Sąd ocenił jako uzasadnione to nie podzielił argumentów powódki co do wysokości alimentów.

Wskazać należy, że przepis art. 135 § 1 k.r.o. stanowi, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zgodnie z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Dla zasadności żądania podwyższenia alimentów konieczne jest wykazanie, że nastąpił istotny wzrost usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz, że zwiększyły się możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego do alimentacji, gdyż te okoliczności w myśl art. 135 k.r.o. decydują o zakresie obowiązku alimentacyjnego. Współzależność między tymi dwoma czynnikami wyraża się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokojone w takim zakresie, w jakim zezwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego do alimentowania.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 marca 1963 r. (III CR 88/62, OSNCP 1964, nr 5, poz. 98) polskie prawo rodzinne oparte jest na zasadach całkowitej równości wszystkich dzieci, niezależnie od tego, z jakich związków one pochodzą: małżeńskich czy pozamałżeńskich. Dochody rodziców mogą nie wystarczać na zaspokojenie wszystkich

usprawiedliwionych potrzeb dzieci. Według pkt XII uchwały pełnego składu Sądu Najwyższego z 9 czerwca 1976 r. (III CZP 46/75, OSNCP 1976, nr 9, poz. 184), podzielanej przez Sąd Rejonowy, konsekwencją obowiązywania zasady równej stopy życiowej jest to, że rodzice w żadnym razie nie mogą uchylić się od obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie może utrzymać się samodzielnie, tylko na tej podstawie, że wykonywanie obowiązku alimentacyjnego stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar. Rodzice muszą więc podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami. Pogląd ten podzielono i uzupełniono pkt IV uchwały pełnego składu Sądu Najwyższego z 16 grudnia 1987 r. (III CZP 91/86, OSNCP 1988, nr 4, poz. 42) (zob. również np. wyroki SN: z 21 stycznia 1999 r., I CKN 1292/98; z 6 stycznia 2000 r., I CKN 1077/99; z 24 marca 2000 r., I CKN 1538/99; z 16 stycznia 2001 r., II CKN 40/99), gdzie wskazano nadto, że w szczególnych przypadkach, gdy sytuacja dziecka tego wymaga, rodzice mają obowiązek nie tylko dzielenia się choćby najszczęśliwszymi swymi dochodami, lecz także wyzbywania się posiadanego majątku bądź jego niektórych składników, aby w ten sposób podoląć ciężarowi na nich obowiązku alimentacyjnemu, np. dla ratowania zdrowia dziecka. Nie można od nich jednak wymagać zbycia przedmiotów majątkowych przynoszących dochód i stanowiących źródło utrzymania rodziny. W przywołanej powyżej uchwale Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987r. wskazano również, że zawsze zachodzi potrzeba zachowania rozsądnej równowagi pomiędzy zaspokojeniem potrzeb uprawnionego a poziomem życia zobowiązanego. Podkreślono, że uwzględnienie roszczenia dziecka nie może doprowadzić do niedostatku rodziców (zob. też wyrok SN z 8 sierpnia 1980 r., III CRN 144/80, OSNCP 1981, nr 1, poz. 20, gdzie wskazano na niedopuszczalność rozstrzygnięcia sprawy, w rezultacie którego pozwany zostanie pozbawiony najniezbędniejszych środków utrzymania i możliwości najskromniejszej egzystencji).

W niniejszej sprawie ustalenia wymagało, czy od daty ostatniego orzekania w przedmiocie alimentów nastąpił wzrost usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki i na ile jest on istotny. Ponadto Sąd ustalił, czy zmieniły się i jakie są obecnie możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego; czy pozwany jest w stanie płacić na rzecz córki wyższe alimenty i czy takie wyższe alimenty są usprawiedliwione potrzebami powódki.

Dotychczas zasądzone na rzecz małoletniej powódki w wyroku rozwodowym alimenty wynosiły 500 zł miesięcznie. Pozwany systematycznie realizuje obowiązek ich zapłaty.

W oparciu o dowód z przesłuchania przedstawicielki ustawowej powódki W. Z. oraz przedstawionych Sądowi rachunków za dokonywane zakupy - uznać należało, że miesięczne usprawiedliwione koszty utrzymania, obecnie 14 – letniej powódki N. K. wraz z 1/3 udziału w utrzymaniu mieszkania w którym przebywa powódka to około 1 500 zł. Sąd nie wziął przy tym pod uwagę kosztów spłaty kredytu mieszkaniowego. Dziecko nie jest obowiązane w partycypowania w budowie majątku swego rodzica. Jako całkowicie nieuzasadnione należy zatem ocenić oczekiwanie, że pozwany pośrednio, w ramach renty alimentacyjnej, będzie finansował spłatę rat kredytu mieszkaniowego W. Z.. Sąd nie uznał również za usprawiedliwione w przypadku 14- letniej dziewczynki wydatki po 200 zł miesięcznie na kosmetyki, czy kilkusetzłotowe kieszonkowe. Sąd uznał te kwoty za zawyżone. Należy wskazać, że małoletnia powódka mieszka z matką która ją wychowuje i na co dzień się nią opiekuje. Sąd podkreśla jednak, że pozwany utrzymuje z córką stały kontakt. Podczas spotkań zabiera powódkę na posiłki do restauracji; wspólnie wyjeżdżają na koncerty; powódka otrzymuje od pozwanego prezenty. Stwierdzić należy zatem, że pozwany nie ogranicza się wyłącznie do zasądzonej renty alimentacyjnej, lecz czyni nakłady na wychowanie dziecka zarówno w sferze czysto materialnej, jak i rozwoju społecznego i kulturalnego. Są to wydatki usprawiedliwione i celowe, przyczyniające się do właściwego kształtowania charakteru powódki. Taki stan winien być w ocenie Sądu nadal utrzymany, gdyż pomaga on nie tylko w prawidłowym rozwoju dziecka, lecz również sprzyja utrzymaniu właściwych więzi z obojgiem rodziców.

Sąd zwraca uwagę, że wbrew twierdzeniom W. Z. uzyskiwane przez nią dochody wyraźnie przekraczają dochody pozwanego. W. Z. prowadzi salon kosmetyczny w Ś.. W toku przesłuchania na rozprawie twierdziła, że jej zarobki kształtują się na poziomie około 2 600 zł miesięcznie. Sąd zwraca uwagę, że wydatki jakie wskazała przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki podczas przesłuchania przed Sądem wyraźnie przekraczają deklarowane dochody i wynoszą 3145 zł miesięcznie, a wraz z kosztami utrzymania mieszkania przypadającymi na W. Z. – 3301 zł. Sąd wskazuje również, że analiza historii rachunku bankowego przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki, jaki przedstawiła w toku sprawy ujawnia, że jej wpływy na konto wyniosły 4 200 zł w lipcu; 7 800 zł w sierpniu 2018 r.; 5080 zł we wrześniu 2018 r.; 2000 zł do połowy października 2018 r., co daje średnią w miesiącach lipiec-wrzesień 5 694 zł.

Natomiast deklarowane dochody z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w miesiącach od lipca do września średnio wyniosły 4 590 zł, co po odjęciu składek (...) (1230 zł) daje kwotę 3360 zł. Z powyższego wynika, że albo matka powódki posiada jeszcze jakieś inne źródło dochodów, którego nie wykazała albo nie ujawnia wszystkich dochodów z prowadzonej działalności gospodarczej. O dobrym statusie majątkowym W. zakrzewskiej świadczy również fakt zakupu samochodu.

Natomiast P. K. obecnie pracując w Niemczech jako kierowca autobusu miejsko-turystycznego w firmie (...); jest na okresie próbnym. Z tej pracy osiąga wynagrodzenie w zależności od potrzeb firmy około 3600-4000 zł brutto; ostatecznie otrzymuje 3400-3600 zł netto; nie wykonuje innej pracy zarobkowej i nie osiąga innych dochodów. Dochody pozwanego są zmienne i wynikają z potrzeb pracodawcy, z wyjazdów służbowych, z ilości przepracowanych godzin. Łącznie wydatki pozwanego to około 3180 zł miesięcznie. Dodatkowo powód płaci składkę OC w związku z posiadaniem samochodu w wysokości 514 zł rocznie.

Sąd zwraca uwagę, że wydatki pozwanego są całkowicie usprawiedliwione. Sąd wziął pod uwagę, że pozwany jest obowiązany do spłaty zadłużenia, w które popadł po tym jak w związku z rozwodem z W. Z. cierpiał na depresję. Sąd podkreśla również, że uzasadnionym jest aby alimenty nie pozbawiły pozwanego pewnej rezerwy finansowej jaka mu obecnie pozostaje (po podwyższeniu alimentów – pozwanemu pozostanie kwota 220 zł), gdyż jak wyżej wskazano pozwala mu to na spędzanie czasu z powódką w korzystny dla niej sposób. Nie może być tak, że zasądzenie alimentów doprowadzi pozwanego na skraj niewypłacalności i pozbawi go możliwości choćby zakupu prezentu dla dziecka.

Zauważyć należy, że od ostatniego orzeczenia o alimentach minęły trzy lata. Sytuacja życiowa, zwłaszcza zawodowa, pozwanego uległa stabilizacji. Poprzednio stracił pracę; utrzymywał się z pożyczek koleżeńskich. Aktualnie zarabia i spłaca długi; pozostają mu wolne środki. Jednocześnie potrzeby dziecka z jego wiekiem wzrastają.

Biorąc powyższe pod uwagę dochody osiąmane przez każdego z rodziców powódki i lepszą sytuację finansową matki powódki, okoliczność, że powódka nie wymaga opieki w takim zakresie jak niemowlę lub dziecko w czasie uczęszczania do żłobka i przedszkola a zwłaszcza kierując się ustaleniami w zakresie usprawiedliwionych wydatków małoletniej na poziomie około 1500 zł miesięcznie – Sąd uznał za zasadne żądanie podwyższenia alimentów o 250 zł tj. do kwoty 750 zł miesięcznie.

Sąd orzekł w przedmiocie odsetek ustawowych od dnia 8 sierpnia 2018 r., tj. następnego od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu z załącznikami, który został doręczony pozwanemu w dniu 07 sierpnia 2018r. i od tego czasu pozwany powinien się liczyć z możliwością podwyższenia alimentów na rzecz małoletniej córki (pkt.I wyroku).

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo (pkt.II wyroku).

Powyższe ustalenia faktyczne i rozważania Sąd oparł o dowody z dokumentów szczegółowo wskazane przy stanie faktyczny oraz dowody osobowe: przesłuchanie pozwanego P. K. oraz częściowo przedstawicielki ustawowej powódki W. Z.. Jako wiarygodne w całości Sąd ocenił również dowód z przesłuchania pozwanego. Treść tego dowodu koresponduje z dowodami z dokumentów; jest nadto spójna i rzeczowa.

Odmienne należało ocenić dowód z przesłuchania przedstawicielki ustawowej powódki W. Z.. Jak już wyżej wskazano zaniżyła ona własne dochody oraz jednocześnie zawyżyła wydatki ponoszone na utrzymanie dziecka. W sposób całkowicie nieuzasadniony, próbowała również do kosztów utrzymania dziecka doliczyć część raty kredytu mieszkaniowego, który spłaca. Twierdzenia W. Z. pozostają w sprzeczności z dokumentami, tj. zwłaszcza historią rachunku bankowego.

Sąd w przedmiocie kosztów postępowania orzekł w pkt.III wyroku i z uwagi na częściowe uwzględnienie roszczenia powódki Sąd, w oparciu o treść art. 100 k.p.c. zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd rozdzielił stosunkowo koszty postępowania między stronami w zależności od wyniku sprawy, mając na uwadze, że powódka wygrała proces w 50%, a przegrała w 50 % (powódka wniosła o 500 zł podwyższenia alimentów, a dostała 250 zł). Na koszty procesu poniesione przez powódkę

składają się koszty zastępstwa procesowego, była reprezentowana przez adwokata i Sąd zasądził od pozwanego na jej rzecz kwotę 900 zł zgodnie z § 2 pkt.4 oraz § 4 ust.4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (1800 zł x 50 %).

Jeśli chodzi o obowiązek zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych to Sąd zgodnie z treścią art. 102 k.p.c. Sąd odstąpił od obciążania pozwanego kosztami sądowymi, mając na uwadze jego sytuację życiową jaka wytworzyła się po wyroku rozwodowym, zwłaszcza stan zdrowia i potrzeby tym związane oraz pierwszorzędny obowiązek partycypowania w kosztach utrzymania małoletniej powódki (punkt IV wyroku).

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł w punkcie V wyroku, mając na względzie treść art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., w myśl którego Sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza alimenty.

Mając na uwadze powyższe na względzie, orzeczono jak w sentencji wyroku.